

Oponentský posudek diplomové práce Nory Melnikovové

Stará hindština v poezii Mírá Báí

FFUK 2008-09-19

Téma práce je značně obtížné vzhledem k tomu, že středověké básnířce Míře Báí je připisována spousta lyrických básní zvaných *pad* v různých severoindických jazycích a dialektech, jejichž autenticita je v mnoha případech pochybná. O těchto problémech se autorka rozepisuje v kapitole 2 a stanoví si za referenční jazyk bradžštinu. Další kapitola je sociohistorická, zabývá se nejen Mírou jako takovou (i její osobnost je obestřena nejasnostmi), ale institucí *sannjása*, odřeknutí se světa, a postavením ženy v ní, které bráhmanská tradice ženě odpírala. I obraz Míry jako ženy, která se zřekla role „přadleny“, ochránkyně domácího krbu, byl bráhmanskou tradicí přetvářen a pravděpodobně silně deformován. Kapitola 4 převážně obsahuje charakteristiky *padů* a dále Mířiny tematiky.

5. kapitola přistupuje k historickým literárním dialektům a jazyku „Mířiných“ *padů* (jméno je v uvozovkách vzhledem k pochybnostem k autenticitě mnoha z nich). Nejobsaňlejší je kapitola 6, která zahrnuje rozbor šesti nejstarších dochovaných básní, připisovaných Míře (a pravděpodobně autentických). Každá báseň je uvedena v originále v přepisu, následuje gramatický rozklad, přesný překlad do češtiny, dále dostupné anglické překlady, fonologie, morfologie, syntax a úvaha o místech či pasážích básně, které jsou problematické po gramatické či sémantické stránce. V každé básni je jich nemálo.

Autorka pátrala též po etymologii slov. V 7.kapitole dochází k tomu, že jazyk Míry má skutečně nejblíží ke staré bradžštině. Připouští však, že jazyky jednotlivých šesti básní mají při vší své vzájemné blízkosti i své specifické rysy. Skutečně pramenného materiálu je nedostatek a autorství *padů* obsahuje vždy prvek nejistoty, jak je uvedeno v závěru.

K práci je kromě obrazové přílohy připojena obsáhlá příloha Morfologické tabulky, která na základě mravenčí precizní práce obsahuje morfologický rozklad všech šesti *padů*.

Některé formální připomínky:

V textu je jméno Míra skloňováno, bylo by tedy lépe skloňovat je i v nadpise.

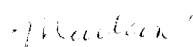
Na s. 20 asi vypadlo slovo: „... boje proti sociálnímu a kastovnímu, jehož je Míra symbolem,“ kromě toho je tu stylistická neobratnost: indolog ovšem ví, že Míra je symbolem onoho boje, ale neznalec by mohl rozumět i jinak.

Na s. 25 nejsou poznámky v textu označeny indexově, ale rovnou v textu.

Práce by zasloužila publikování; pro popularizační účely je větší její část příliš odborně zaměřená, ale publikační možnosti by se jistě našly. Kapitola 3, Sannjás a žena, by s nepatrnými úpravami mohla být dobře publikována i pro popularizaci. Zpracované básně a jistě i některé další by si zasloužily být přeloženy i literárně, což autorka jistě dobře dokáže.

Navrhuji hodnocení „výborně.“

V Praze 19.9.08.

PhDr. Dagmar Marková, CSc.